

Evanghelia zilei de joi: Viața, un timp pentru slujire

Comentariu la Evanghelia de joi din a doua săptămână a Postului Mare. „Era un om bogat care se îmbrăca în purpură și mătăsuri fine și petrecea în fiecare zi cu mare fast”. Orice dar primit este o chemare de a-l pune în slujba celorlalți. Dumnezeu se bazează pe noi pentru a veni în întâmpinarea nevoilor aproapelui nostru, folosind ceea ce suntem și ceea ce avem.

Evangelie (Lc 16,19-31)

Era un om bogat care se îmbrăca în purpură și mătăsurile fine și petrecea în fiecare zi cu mare fast, iar la poarta lui zăcea un sărac cu numele de Lazăr, plin de bube. El ar fi dorit să-și astâmpere foamea cu ceea ce cădea de pe masa bogatului. Mai mult, veneau și câinii să-i lingă bubele.

A murit săracul și a fost dus de îngeri în sânul lui Abraham. A murit și bogatul și a fost înmormântat.

Pe când se chinuia în iad, și-a ridicat ochii și l-a văzut pe Abraham și pe Lazăr în sânul lui și a strigat: «Părinte Abraham, îndură-te de mine și trimite-l pe Lazăr ca să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci sufăr cumplit în flăcările acestea».

Însă Abraham i-a spus: «Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune în timpul vieții, iar Lazăr, cele rele; acum însă el este aici fericit, tu însă

suferi. Și, pe lângă toate acestea, între noi și voi este o mare prăpastie, încât cei care ar vrea să treacă de aici la voi să nu poată și nici de acolo la noi».

El a zis: «Atunci te rog, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, căci am cinci frați, ca să-i prevină, nu cumva să ajungă și ei în acest loc de chin.

Dar Abraham i-a spus: «Îi au pe Moise și pe Profeți: să asculte de ei!»

El însă a zis: «Nu, părinte Abraham, dar dacă unul dintre morți ar veni la ei, s-ar converti».

I-a răspuns: «Dacă nu ascultă de Moise și Profeți, chiar dacă ar învia cineva din morți, nu se vor convinge»”.

.....

Comentariu la Evanghelie

Această parabolă este, în întregime, o invitație la convertire. Nu lipsește niciun element: o persoană înstărită și una nevoiașă; una risipitoare, preocupată doar de sine, și alta care cerșește la poarta ei. Moartea și judecata: timpul pe care îl avem aici este un timp de reflecție asupra celorlalți. Ceea ce prinde rădăcini acum în inimile noastre va fi ceea ce ne va însoți atunci când vom bate la porțile Împărăției cerești. De aceea, trebuie să arătăm prin viața noastră, cât încă mai avem timp, la ce aspirăm cu adevărat, ce este cu adevărat important pentru noi. Cum trăim și pentru cine trăim? Cine știe cât timp mai avem?

Acest text are o mare forță. Dar devine și mai puternic atunci când îl raportăm la Vechiul Testament. Abraham este cheia de interpretare: el este părintele în credință al poporului lui Israel; lui și celor care cred asemenea lui li s-au promis

binecuvântările divine; el răspunde cu generozitate la chemarea lui Dumnezeu și, deși este un om bogat, rămâne un model de ospitalitate: „Nu uitați ospitalitatea, căci prin ea unii, fără să știe, au găzduit îngeri” (Evr 13,2). În Abraham vedem ce înseamnă o credință profundă, o credință vie, care dă rod. O credință care lucrează prin iubire.

Omul bogat din parabolă, un personaj anonim, deși avut, se consideră fiul lui Abraham și, deci, moștenitor al binecuvântărilor divine. Însă moartea, care este un moment al judecății, îi descoperă ceea ce Dumnezeu privește atunci când îi judecă pe oameni: sinceritatea inimii. Parabola ne învață că o credință fără fapte este o credință moartă. Bogatul nu era un bun evreu: nu a ascultat de Moise. Dar, pe de altă parte, nici faptele singure nu sunt suficiente pentru mântuire. Despre Lazăr, singurul

personaj din parabolă căruia i se menționează numele, nu ni se spun fapte remarcabile. Părinții Bisericii afirmă că ceea ce este răsplătit la el este acceptarea răbdătoare nu doar a suferințelor, ci și a disprețului pe care l-a îndurat.

Pentru noi, mesajul este clar: să căutăm să-l primim pe aproapele nostru în inimile noastre, punând în slujba lui toate darurile – materiale și spirituale – pe care le avem la îndemână în fiecare moment.

Juan Luis Caballero // Photo:
Alicja Gancarz - Unsplash

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-joi-viata-un-timp-pentru-slujire/> (21.01.2026)